

Ad 5. Særlige regler for en beskæftigelsesrettet indsats for personer, der har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet [§ 1, nr. 5]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 3.13), at der også skal stilles krav til udlændinge, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, og udlændinge, som ikke har været omfattet af introduktionsprogrammet. Det skal have konsekvenser for den enkelte ikke at leve op til disse krav. Ingen skal passivt modtage ydelser uden at yde noget til gengæld. Det skal sikres, at kommunerne og staten forstærker indsatsen for personer, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Der stilles derfor forslag om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om retningslinier for en indsats i forhold til personer, hvor den manglende tilknytning fx vurderes at skyldes manglende danskundskaber, problemer med manglende sociale kompetencer eller manglende indsigt i arbejdspladskultur og kravene på arbejdsmarkedet.

Da krav og forventninger til udlændinge skal være de samme som de krav og forventninger, der stilles til andre borgere i Danmark, foreslås det, at indsatsen omfatter alle personer på kontanthjælp, starthjælp, aktiveringsydelse og arbejdsløshedsdagpenge, der har særligt svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet.

I forlængelse af, at der fastsættes regler for »Ny chance for alle«, vil der blive fastsat regler om rammer for indsatsen i forhold til personer, der ikke er blevet integreret på arbejdsmarkedet.

Ad 6. Bortfald af kontanthjælp til en hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertillægget [§ 2, nr. 7-11]

Det fremgår af integrationsaftalen (punkt 4.4), at for ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, gælder det, at en ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde, bliver betragtet som reelt hjemmegående. Det betyder, at kontanthjælpen til den pågældende person falder bort. Perioder med barsel og dokumenteret sygdom bliver ikke medregnet i de to år, men forlænger beregningsperioden. Personer, hvis arbejdssevne er så begrænset, at de ikke kan opnå ordinær beskæftigelse, er ikke omfattet af reglen om bortfald af kontanthjælpen.

Forud for rådighedsvurderingen efter reglerne om minimum 300 timers beskæftigelse skal kommunerne - på grundlag af retningslinier udstedt af beskæftigelsesministeren - i god tid sende et varslingsbrev til de ægtepar, der står for at blive omfattet af ordningen, li-

gesom brevet skal følges op under den næstfølgende kontaktsamtale. Kommunen skal både i varslingsbrevet og ved kontaktsamtalen orientere ægteparret om mulighederne for at søge arbejde - herunder Hotjobs - yde praktisk vejledning med søgning samt orientere om konsekvenserne for den ægtefælle, der ikke inden for de seneste to år har haft sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde.

Den ægtefælle, hvis kontanthjælp er faldet bort, kan igen få kontanthjælp, når han eller hun kan dokumentere sammenlagt minimum 300 timers ordinært arbejde inden for de seneste to år. Alle minimum 300 timer skal ligge efter det tidspunkt, hvor hjælpen faldt bort. Så snart han eller hun igen modtager kontanthjælp, træder de almindelige regler om rådighed og sanktioner i kraft.

I § 1 i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) er det fastsat, at formålet med at yde hjælp er at sætte modtageren i stand til at klare sig selv, og at begge ægtefæller derfor efter evne skal udnytte og udvikle deres arbejdssevne. Det nye i forslaget er, at der i stedet for en skønsregel for kommunerne indføres et objektivi kriterium for, hvornår en ægtefælle må anses for at være reelt hjemmegående. Endvidere foreslås det, at det eksisterende tillæg til den anden ægtefælles hjælp afskaffes. Det er ikke det offentliges opgave at kompensere for, at et ægtepar har den arbejdsdeling, at den ene er hjemmegående og den anden stiller sin arbejdskraft til rådighed for arbejdsmarkedet.

De gældende regler om ægtefællers rådighed og ægtefællertillæg

Som hovedregel skal begge ægtefæller udnytte deres arbejdsmuligheder/stå til rådighed, for at et ægtepar kan modtage kontanthjælp. Ægtefæller har i Danmark gensidig forsørgelsespligt, hvilket indebærer, at de begge skal udnytte deres muligheder for at få arbejde og bidrage til familiens forsørgelse.

Siden 1994 har det været muligt, at et ægtepar, hvor den ene er reelt hjemmegående, kan vælge, at den hjemmegående ikke udnytter sine arbejdsmuligheder og derved ikke er til rådighed. I disse tilfælde falder kontanthjælpen til den hjemmegående ægtefælle væk, og i stedet udbetales et tillæg til kontanthjælpen til den anden ægtefælle. Der er tale om en frivillig ordning, der ophører, når den hjemmegående ægtefælle tilkendegiver, at vedkommende igen ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Bl.a. på baggrund af et ønske fra kommunerne om en udvidelse af mulighederne for at benytte reglerne om ægtefællertillæg til ægtefæller, der ikke udnytter deres arbejdsmuligheder, blev undtagelsen i 2003 ud-